

řitelů podle tamních zvyků za výhodnější, posílali splátky na svůj dluh přímo soudu, od kterého dostali rozsudek, a je záhodno, aby naše úřady chránily zájmy našich občanů a tyto platby pro ně jim zde zachovaly.

Dr. Jirmus.

O důkazu otcovství z krve. V »Lidových Novinách« z 2. března t. r. referuje prof. Berka o pokusech řešiti otázku, jak lze zkouškou krevní v pochybných případech dokázati, kdo zplodil dítě. Lidská krev smíchána s krví jiného člověka nechová se stejně. Někdy se sráží, jindy nikoliv. Podle těchto známek možno roztríditi lidstvo na čtyry skupiny krevní; děti pak patří vždy do jedné ze dvou skupin, do níž náleží rodiče. Zdálo by se proto, že zkouška krevní může platně přispěti k zjištění, kdo z mužů matkou jmenovaných nemůže býti otcem. Ve skutečnosti nemožno však očekávati příznivý výsledek ani v 10 procentech případů. Neboť nehledíme-li k tomu, že prostředek docela selhává tam, kde matka i dítě patří do téže skupiny krevní, vyskytují se u Evropanů převážnou většinou (80%) jen dvě z čtyř skupin, takže ostatní jsou pro zkoušku téměř bezvýznamny.

Deportace ve Francii. V posledních létech byla ve Francii deportace předmětem prudkých útoků denního i odborného tisku. Bylo si ztěžováno téměř souhlasně do nepřístojností spojených s výkonem tohoto opatření a konstatováno, že instituce nespĺnila zdaleka úkolů výchovných a hospodářských, které od ní byly očekávány. (Právník 1925, str. 72.) I u nás je znám spis, jehož autorem je Albert Londres (Au bagne) a jenž vyličil nedostatky deportace tak výmluvně, že vláda francouzská cestou nařizovací (18. září 1925) učinila opatření, aby byl zmírněn osud deportovaných, zejména jejich postavení po propuštění; nálada ve sněmovně mluvila pro úplné zrušení deportace a skutečně bylo dodávání odsouzcenců na Guyanu prozatímně zastaveno. Leč komise zřízená při ministerstvu spravedlnosti uváživši, že zrušení deportace by způsobilo přeplnění domácích trestnic, že by zbavilo trestance dobrodiní práce pod živým nebem a konečně, že by pobyt propuštěných odsouzcenců ve Francii ohrozil veřejnou bezpečnost, vypracovala návrh zákona, jenž otázku deportace řeší kompromisem. (Huguenev: Un projet de dispenses de transportation, Revue internationale de droit pénal 1925.) Osnova zmocňuje soudy upustiti od deportace, pokud nejde o odsouzence k doživotním nuceným pracem, ani o nepolepšitelné zločince, stíhané vypověděním. Upustí-li soud od deportace, uloží trest žaláře zostřený na počátku samovazbou trva-